

รายงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

โครงการศึกษาการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศย่อยแม่น้ำโขงและห้วยเสนา
เพื่อจัดทำเขตอนุรักษ์วังปลา ในห้วยเสนาเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

โดย ทีมวิจัยชุมชน

บ้านด้าย หมู่ 4 ตำบลนาแก อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดบึงกาฬ

มกราคม 2562 - มกราคม 2563

สนับสนุนโดย

โครงการวิจัยและพัฒนาชุมชนต้นแบบสุขภาวะ บนฐานความมั่นคงทรัพยากรทางอาหาร
และทรัพยากรธรรมชาติ ในลุ่มน้ำโขง และความสามารถปรับตัวจากปัจจัยเสี่ยงด้านภัยพิบัติ,
มูลนิธิเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

และ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

สารบัญ

ลำดับ	เนื้อหา	หน้า
1	บริบทชุมชน	3
	1.1 ตำนานและประวัติชุมชน	3
2	การพึ่งพาและการใช้ประโยชน์จากแม่น้ำโขง	
	2.1 แม่น้ำโขงที่บ้านศรีสมบ้านต้าย	4
	2.2 การประมง	4
3	ปัญหาและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของแม่น้ำโขง	7
4	แนวทางการอนุรักษ์แหล่งอาหารของชุมชนบ้านต้าย	8
ภาคผนวก	วัตถุประสงค์, งบประมาณ, กระบวนการทำงานวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยสรุป	10
	รายชื่อทีมวิจัยชุมชน	10
	กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ และภาพกิจกรรม บ้านต้าย	12

1.บริบทชุมชน

พื้นที่บ้านด้ายหมู่ที่ 4 ตำบลนาแก อำเภอกาฬสินธุ์ จังหวัดบึงกาฬ บริบทพื้นที่ทั่วไปเป็นพื้นที่ติดแม่น้ำโขง เมื่อก่อนหมู่บ้านด้ายจะมีความอุดมสมบูรณ์ ในเรื่องแหล่งอาหารที่มาจากสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ เช่น ปลา หอยและกุ้ง ซึ่งมีความอุดมในต้นแหล่งอาหารและสร้างรายได้เป็นจำนวนมาก ชาวบ้านพึ่งพาและใช้ประโยชน์จากแม่น้ำโขงเป็นหลักในการประกอบอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายส่วนมากจะลงหาปลาสร้างรายได้เป็นหลักกันทั้งหมู่บ้าน และจะมีกลุ่มชาวบ้านไม่ถึง 15 คนที่มีการพึ่งพาอาหารจากลำห้วยสาขา(ห้วยเสนา) การพึ่งพาและการใช้ประโยชน์จากห้วยเสนาของชุมชนบ้านด้าย ส่วนมากจะเป็นการใช้น้ำเพื่อการเกษตรเท่านั้น ชาวบ้านจะไม่ค่อยพึ่งพาอาหารจากลำห้วยนี้ เนื่องจากพื้นที่บ้านด้ายมีแหล่งอาหารที่สำคัญก็คือ แม่น้ำโขง

ปัจจุบันพื้นที่แหล่งอาหารของชุมชนบ้านด้ายในแม่น้ำโขงเริ่มมีผลกระทบเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นระดับน้ำโขงขึ้นลงผิดปกติ ปลาเริ่มลดลง ปลาบางชนิดหายไปกับระบบนิเวศที่เปลี่ยนแปลง นิเวศแม่น้ำโขงเริ่มเปลี่ยนแปลงจากอดีตอย่างมาก พื้นที่หาปลาน้อยลง ชาวบ้านต้องออกไปหากินหาจับปลาในช่วงเวลากลางคืนถึงจะได้ปลา รายได้จากการหาปลาในปัจจุบันเริ่มลดน้อยลงทุกวัน บางเดือนไม่มีปลาขึ้นมาให้จับเนื่องจากการขึ้นลงของน้ำโขงไม่เป็นไปตามธรรมชาติ

1.1 ตำนานและประวัติชุมชน

ตามประวัติที่พอสืบค้นได้พบว่า ตำบลนาแก มีอายุประมาณ 142 ปี ชาวบ้านส่วนใหญ่อพยพมาจากบ้านบ่อแตง และบ้านเวินแคน ฝั่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อปี พ.ศ. 2420 แรก ๆ มี 3 ครอบครัวที่เข้ามาอยู่ตามริมแม่น้ำโขง และได้จัดตั้งหมู่บ้านเป็นทางการในปี พ.ศ. 2428 และได้รับการยกฐานะเป็นตำบลเมื่อปี พ.ศ. 2521 ปัจจุบันเป็นตำบลที่ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอกาฬสินธุ์ มีจำนวนหมู่บ้านทั้งสิ้น 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านนาแก หมู่ 2 บ้านหนองบัว หมู่ 3 บ้านนาแก หมู่ 4 บ้านด้าย หมู่ 5 บ้านศรีวิไล หมู่ 6 บ้านนาแกพัฒนา หมู่ 7 บ้านสุขประเสริฐ

2. การพึ่งพาและการใช้ประโยชน์จากแม่น้ำโขง

2.1 แม่น้ำโขงที่บ้านต้าย

ภาพจาก Google Earth

แม่น้ำโขงบริเวณบ้านต้าย มีลักษณะเป็นโค้งน้ำขนาดใหญ่ มีความยาวประมาณ 4-5 กิโลเมตร โดยแม่น้ำโขงจะไหลจากทิศใต้ขึ้นสู่ทิศเหนือตามลำน้ำ ในแม่น้ำโขงมีดอนเจ้าอยู่ด้านตรงข้ามหมู่บ้าน และเหนือขึ้นไปประมาณ 3 กิโลเมตร มีแก่งอาฮอง เป็นแก่งหินขนาดใหญ่ขวางเกือบเต็มลำน้ำโขง นอกจากนี้ ฝั่งด้านประเทศ สปป.ลาว ยังมีลำน้ำลิก เป็นลำน้ำสายใหญ่ไหลลงสู่แม่น้ำโขงในบริเวณนี้ด้วย ลักษณะเช่นนี้ จึงทำให้แม่น้ำโขงบริเวณนี้ มีความสมบูรณ์ของพันธุ์ปลามาก

2.2 การประมง

บ้านต้ายเป็นพื้นที่ทำติดแม่น้ำโขง จึงมีคนประกอบอาชีพและพึ่งพาแม่น้ำโขงในการทำประมง มีเรือหาปลา 30 ลำ ชาวบ้านใช้วิธีการหาปลาโดยการไหลมอง โดยชาวประมงจะจัดคิวลงไหลมองมีกฎกติกาข้อตกลงคือ ต้องต่อคิวไหลมองตามที่ละคิวจนกว่าคนนั้นจะขึ้นมาถึงสามารถลงได้ ไหลมองจะใช้ตาข่ายขนาดยาววางให้ไหลไปตามกระแสน้ำเพื่อตักปลา เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่สืบทอดต่อกัน

ภาพ การประมงและพันธุ์ปลาที่บ้านด้าย (ภาพ: อ้อมบุญ ทิพย์สุหา)

ชาวบ้านยังคงมีการใช้เครื่องมือการหาปลาชนิดอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งปัจจุบันเครื่องมือหาปลาได้น้อยลงเหลือแค่บางชนิด เช่น เบ็ดคัน เบ็ดฝีก ตุ่มปลา สะวิง มอ เป็นต้น เนื่องจากปลาในแม่น้ำโขงน้อยลงหลังช่วง 5 ปีที่ผ่านมา จะเห็นได้จากตารางข้างล่างนี้ ที่จำนวนเครื่องมือประมงลดน้อยลง จากปริมาณการจับปลาที่ได้น้อยลง ชนิดพันธุ์ปลาที่สำคัญเริ่มสูญพันธุ์ เช่น ปลาเสือ ปลาชี่โกะ ปลาหมู ปลาเลิม ปลาแกง ปลาตังแดง ปลาเอิน ปลาหน้าหนู ปลาเนื้ออ่อน เป็นต้น ปัจจุบันลดน้อยลงบางชนิดไม่พบเห็นในแม่น้ำโขงบริเวณบ้านต้าย

ตาราง แสดงเครื่องมือประมงในแม่น้ำโขงของบ้านต้าย

ลำดับ	เครื่องมือหาปลา	จำนวนที่ใช้หาปลา	บริเวณที่หาปลา (ระบุชื่อเรียก เช่น ชื่อเวิน)
1	มอ	1-15	หาดแห่ คอน ในแม่น้ำโขง
2	เบ็ดคัน	5 - 20คัน	ตลิ่งแม่น้ำโขง
3	เบ็ดชำ	-	-
4	เบ็ดฝีก	2 7	หาบริเวณน้ำโขงบริเวณบ้านต้าย
5	แห	1	ริมหาด ริมตลิ่งแม่น้ำโขง
6	โต่ง	-	-
7	ลอบกุ้ง	-	-
8	ลอบปลา	-	-
9	ตุ้มกุ้ง	-	-
10	ตุ้มปลา	5	ใส่บริเวณหาดดอนจาว
11	จั้น	-	-
12	แหยง	-	-
13	สะตุ้ง	-	-
14	สะวิง	3-5	ช้อนกุ้งริมตลิ่งแม่น้ำโขง

นายประดิษฐ์ สีหานาม คนหาปลาบ้านต้าย ต.หากั้ง อ.ปากคาด จ.บึงกาฬ¹ กล่าวว่า บ้านต้ายมีเรือหาปลาทั้งหมด 60-70 ลำ เป็นคนหาปลาทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ระบบนิเวศสำคัญของหมู่บ้านคือ มีแก่งหินขนาดใหญ่เรียกว่า แก่งอาฮอง และเป็นปากแม่น้ำใหญ่ทางฝั่งสปป.ลาว ทำให้พื้นที่อุดมสมบูรณ์

¹ ที่มา ข่าวสดออนไลน์, 7 ตุลาคม 2563, เกษตรริมโขง โอดผลกระทบเขื่อนลาวหนักหน่วง ปลุกผักริมน้ำใกล้ล่มสลาย-ปลาหายาก https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_2507957

มาก แต่ละปีชาวบ้านจับปลาได้มากซึ่งเป็นอาชีพ ปี 2561 ที่ผ่านมาแม้จะไม่ถูกน้ำท่วมหมู่บ้าน เพราะพื้นที่อยู่สูง แต่ก็พบว่า ระดับน้ำเปลี่ยนแปลงไปมาก ไม่เป็นไปตามฤดูกาล ปลาที่จับได้ก็น้อยลง คนก็จับเพราะปลาไม่ขึ้นมาตรงกับช่วงเวลาเดิม ๆ อย่างที่เคยเป็น “เราทำปฏิทินไว้ตลอด ตอนนั้นก็ไม่ได้ตรงแล้ว เช่นเดือนธันวาคม-กรกฎาคม จะเป็นปลาอินทผลุยกขึ้นมา เดิมที่หมู่บ้านเคยจับปลาอินได้ปีละ 2-3 รถกระบะ แต่ละตัวก็ขนาด 10 กิโลกรัมขึ้นไป และช่วงนี้ (เดือนเมษายน - พฤษภาคม) เป็นช่วงปลาในขึ้น เพราะจะขึ้นมาวางไข่บนหาดตามแหล่งเทา(สาหร่าย) แต่ปีนี้หาไม่ได้เลย เพราะไม่มีทั้งหาดและเทา”

คนหาปลาตั้งข้อสังเกตว่า นอกจากการขึ้น-ลงของน้ำเพราะว่ามีเขื่อนทางต้นน้ำแล้ว พื้นที่ตำบลนาแกยังมีการดูดทราย ทำให้ส่งเสียงดังและความสั่นของเครื่องยนต์ทำให้ปลากลับว่ายหนีแตกออกไป ทำให้ชาวบ้านหมดทางหา นายประดิษฐ์ กล่าวไว้ว่า พื้นที่หาดแ่ช่วงเดือนมีนาคม เป็นที่ท่องเที่ยว ตอนเดือนเมษายน น้ำโขงขึ้น เป็นเวลา 5-6 ปีมาแล้ว ไม่สามารถใช้พื้นที่หาดในการท่องเที่ยว เช่น การเปิดร้านขายของช่วงสงกรานต์ เพราะน้ำขึ้นตลอด แต่เดิมน้ำจะลงช่วงหน้าแล้งตั้งแต่เดือนธันวาคม-พฤษภาคม ทำรายได้ช่วงนี้ได้ถึงเดือนละหมื่นบาทต่อครัวเรือน ส่วนปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่เกษตรริมโขง นั่นคือการทำเขื่อนกั้นตลิ่งพัง ทำให้พื้นที่ปลูกผักของชาวบ้านหายไปเป็นจำนวนมาก เดิมพื้นที่ขอตำบลนาแก เคยเป็นพื้นที่ปลูกมะเขือเทศเพื่อผลิตซอสมะเขือเทศชื่อดัง แต่ระยะที่ผ่านมาชาวบ้านไม่สามารถปลูกได้เนื่องจากไม่มีพื้นที่ ในที่สุดชาวบ้านจึงต้องหันไปทำสวนยางพาราแทน

3. ปัญหาและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของแม่น้ำโขง

ปัจจุบันพื้นที่แหล่งอาหารของชุมชนบ้านต้ายในแม่น้ำโขงเริ่มมีผลกระทบเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นระดับน้ำโขงขึ้นลงผิดปกติ ปลาเริ่มลดหาย สูญพันธุ์ไปที่ละชนิด ปลาบางชนิดหายไปกับระบบนิเวศที่เปลี่ยนแปลง นิเวศแม่น้ำโขงเริ่มเปลี่ยนแปลง ไม่มีปลาขึ้นมาให้จับเนื่องจากการขึ้นลงของน้ำโขงไม่เป็นไปตามธรรมชาติ

ทีมวิจัยจึงเสนอว่า ควรหาพื้นที่สำรองต้องออกไปหากิน หาจับปลา ในช่วงเวลากลางคืนถึงจะได้ปลา รายได้จากการหาปลาในปัจจุบันเริ่มลดน้อยลงทุกวัน บางเดือนไม่มีอาหาร เป็นแนวทางในการปรับตัวที่สามารถทำได้ คือ การหาพื้นที่สำรองอาหารห้วย นหนอง

บ้านต้ายมีห้วยที่สำคัญคือ ห้วยเสนา เป็นห้วยสาขาของแม่น้ำโขงอยู่ในเขตความรับผิดชอบบ้านต้าย และมีความยาว 2 กิโลเมตร และมีพื้นที่ในการสร้างแหล่งอาหารที่สำคัญคือ บริเวณฝายห้วยเสนา

ทำให้ทีมวิจัยปรับปรุงวัตถุประสงค์จากเดิม โดยปรับเป็นการศึกษาระบบนิเวศ การใช้ประโยชน์ห้วยเสนา และแนวทางในการสร้างแหล่งอาหารสำรองห้วยเสนาเพื่อให้เกิดความยั่งยืน²

4. แนวทางการอนุรักษ์แหล่งอาหารของชุมชนบ้านต้าย

ลำห้วยเสนามีความยาวประมาณ 2 กิโลเมตร ไหลผ่านหมู่บ้านและไหลลงสู่แม่น้ำโขง ลักษณะลำห้วยเมื่อก่อนเป็นพื้นที่ลุ่มสามารถเก็บกักน้ำได้ตลอดทั้งปี หนองน้ำบริเวณนี้จะมีปริมาณน้ำจำนวนมากในช่วงฤดูฝนและจะไหลลงสู่แม่น้ำโขงทั้งสองทาง เมื่อถึงฤดูร้อนน้ำจะลดน้อยลงแต่ไม่ถึงกับแห้งขอด ซึ่งพื้นที่ห้วยเสนาเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมกับการทำเป็นเขตอนุรักษ์เพื่อขยายพันธุ์สัตว์น้ำ

ภาพ แนวเขตการอนุรักษ์ปลาในห้วยเสนา

ชุมชนบ้านต้ายจึงประชุมประชาคมวางแผนเพื่อจัดเป็นพื้นที่อนุรักษ์ปลาและเป็นแหล่งอาหารของชาวบ้านโดยกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ในห้วยเสนา จากหน้าฝายยาวไปตามลำห้วยเสนาประมาณ 1,000 เมตร โดยได้ยื่นแผนข้อเสนอโครงการอนุรักษ์ให้กับกรมประมงจังหวัดบึงกาฬ ได้พิจารณาในการอนุมัติการดำเนินการ ผ่านการมีส่วนร่วมข้อมูลจากวิจัย(สสส) ภายใต้โครงการวิจัยและพัฒนาชุมชนต้นแบบ สุขภาวะ บนฐานความมั่นคงทรัพยากรทางอาหาร และทรัพยากรธรรมชาติ ในลุ่มน้ำโขง และความสามารถปรับตัวจากปัจจัยเสี่ยงด้านภัยพิบัติ ร่วมในการศึกษาปัญหาและผลกระทบเกี่ยวกับความมั่นคงทางด้านอาหาร โดยทีมวิจัยบ้านต้ายได้ศึกษาการศึกษาการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศย่อยแม่น้ำโขงและห้วยเสนา เพื่อจัดทำเขตอนุรักษ์วังปลา ในห้วยเสนาเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

---

² วัตถุประสงค์เดิมคือ เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างแหล่งอาหารสำรองของชุมชนโดยเลือกพื้นที่แม่น้ำโขงบริเวณบ้านต้ายในการทำเขตอนุรักษ์ปลาแม่น้ำโขง

แนวเขตการอนุรักษ์ปลาในห้วยเสนา

แนวทางการอนุรักษ์ปลาในห้วยเสนา

1. การเพิ่มปริมาณปลาในเขตพื้นที่อนุรักษ์และปิดพื้นที่อนุรักษ์กำหนดห้ามจับปลา 5 ปี
2. การอบรมการเพาะพันธุ์ปลาแม่น้ำโขงเพื่อขยายในพื้นที่อนุรักษ์และแม่น้ำโขง
3. เมื่อครบ 5 ปี เปิดพื้นที่อนุรักษ์ปลา จัดให้ชาวบ้านจับปลาโดยมีค่าใช้จ่ายจัดตั้งกองทุน

แผนข้อเสนอที่กล่าวมาข้างต้น จะเป็นที่โครงการวิจัยและพัฒนาชุมชนต้นแบบสุขภาวะบนฐานความมั่นคงทรัพยากรทางอาหาร และทรัพยากรธรรมชาติในลุ่มน้ำโขง และความสามารถปรับตัวจากปัจจัยเสี่ยงด้านภัยพิบัติ จะประสานงานดำเนินการร่วมกับกรมประมง ในการสร้างแหล่งอาหารสำรองโดยการขยายพันธุ์ปลาในห้วยเสนาเพื่อเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหาร รวมไปถึงการจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติห้วยเสนา

ภาคผนวก

โครงการการศึกษาการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศย่อยแม่ฮ่องและห้วยเสนา เพื่อจัดทำเขต
อนุรักษ์วังปลา ในห้วยเสนาเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร
บ้านต้าย หมู่ที่ 4 ตำบลนาแก อำเภอบางบาล จังหวัดบึงกาฬ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างแหล่งอาหารสำรองในห้วยเสนา
2. เพื่อเพิ่มปริมาณปลาและขยายพันธุ์ปลา
3. เพื่อการอนุรักษ์ปลาที่ใกล้สูญพันธุ์

งบประมาณ จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

โครงการการศึกษาการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศย่อยแม่ฮ่องและห้วยเสนา เพื่อจัดทำเขต
อนุรักษ์วังปลา ในห้วยเสนาเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร จำนวน 12,000 บาท (20 กรกฎาคม
2562 – 17 มกราคม 2563)

กระบวนการทำงานวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยสรุป

ลำดับ	วันที่	กิจกรรม
1	6 เมษายน 2562	การประชุมพัฒนาโจทย์วิจัยบ้านต้าย
2	20 กรกฎาคม 2562	การประชุม และลงนามในความตกลงงานวิจัยเชิงปฏิบัติการ พื้นที่ บ้านต้าย
3	17 มกราคม 2563	การประชุมสรุปข้อมูลการวิจัย

ทีมวิจัยชุมชน บ้านต้าย ตำบลนาแก อำเภอบางบาล จังหวัดหนองคาย

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งทีมวิจัย	ตำแหน่งทางสังคม
1	นายทะนง เทพนา	หัวหน้าทีม	ผู้ใหญ่บ้าน
2	นายสมพงษ์ ชุนพิทักษ์	ทีมวิจัย	
3	นายมานพ สุขพะสี	”	
4	นายประดิษฐ์ สีหานาง	”	

5	นายสุภรณ์ สุวรรณรอด	”	
6	นายปุ่น วิสัยล้วน	”	
7	นายสุกัน ทำเนา	”	
8	นายบุญบัน สุวรรณรอด	”	
9	นายสกุล สารีราช	”	
10	นายสุภรณ์ พันทา	”	
11	นายวิเชียร ใจดี	”	
12	นายพิษณุ วินทา(เบียร์)	”	ผู้ช่วย ผอ.บ.
11	นายบุญเรือง จักรพรม	”	
12	นายนฤชัย เตรนอก	”	
13	นายเกียง ใจดี	”	
14	นายเกษม เกษฐาน	”	
15	นายปราณี สุวรรณรอด	”	
16	นายเรือง งามมีฤทธิ์	”	
17	นางประนอม ธงชัยแล	”	
18	นางหนูเลื่อน กรดแก้ว	”	

กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ และภาพกิจกรรม บ้านต้าย

ลำดับ	กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ และภาพกิจกรรม
1	<p>6 เมษายน 2562 การประชุม เพื่อพัฒนาโจทย์วิจัย บ้านต้าย</p>
2	<p>20 กรกฎาคม 2562 การประชุม และลงนามในความตกลงงานวิจัยเชิงปฏิบัติการ พื้นที่บ้านต้าย</p>
4	<p>ทีมกลางร่วมกับทีมวิจัยบ้านต้ายลงพื้นที่สำรวจและเก็บข้อมูลวิจัยการใช้ประโยชน์ของชุมชนจากระบบนิเวศน์ย่อยแม่น้ำโขง</p>

5	<p>กัณยายน การลงสำรวจพื้นที่เขตอนุรักษ์ประมงร่วมกับทีมวิจัยบ้านด้ายบริเวณห้วยเสนา ผอ.ประมุข ฤๅแก้วมา นักวิชาการชำนาญการพิเศษประมงจังหวัด(สกลนคร) ร่วมกับ ประมงจังหวัดบึงกาฬ เจ้าหน้าที่โครงการฯ และทีมวิจัยลงพื้นที่สำรวจพื้นที่อนุรักษ์บ้านด้าย</p>		
6	<p>13 กันยายน 2563 ทีมวิจัยร่วมกับกรมประมง จัดกิจกรรม Mobile hatchery</p>		
7	<p>20 กันยายน 2563</p> <p>สำนักประมงจังหวัดบึงกาฬ จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่บ้านด้าย หมู่ 4 ต.นาแก อ.ปากคาด เรื่องการกำหนดเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ บริเวณห้วยเสนา กำหนดพื้นที่ตั้งแต่ฝายน้ำล้นยาวออกไปเป็นระยะทาง 1,000 ม. ทั้งซ้ายขวา กว้างประมาณ 10-50 ม. พื้นที่ประมาณ 15 ไร่ มีการบริหารจัดการโดยชุมชน กำหนดกฎกติกา และคัดเลือกกรรมการฯ เพิ่มเติม 5 คน เพื่อทำงานร่วมกับคณะกรรมการของหมู่บ้านในการบริหารจัดการแหล่งน้ำ</p> <p>ชุมชนมีมติให้อนุรักษ์เป็นระยะเวลา 5 ปี แล้วเปิดให้จับสัตว์น้ำ 1 วัน (อนุรักษ์ต่ออีก 5 ปี ครบ 5 ปี เปิดให้จับใหม่) รายได้ส่วนหนึ่งนำมาซื้อสัตว์น้ำพันธุ์ปลาปล่อยลงเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ</p>		

8 17 มกราคม 2563 การประชุมงานวิจัยของทีมวิจัยบ้านต้าย

